

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 630/2014-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 30. septembra 2014 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť B. R., zastúpeného Bečarik & partners, s. r. o., Letná 37, Spišská Nová Ves, konajúca prostredníctvom advokáta a konateľ'a JUDr. Michala Bečarika, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Poprad v konaní vedenom pod sp. zn. 13 Ro 1353/2013, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť B. R. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. septembra 2014 doručená sťažnosť B. R. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného Bečarik & partners, s. r. o., Letná 37, Spišská Nová Ves, konajúca prostredníctvom advokáta a konateľ'a JUDr. Michala Bečarika, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Poprad (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 13 Ro 1353/2013.

Sťažovateľ uvádza, že 18. novembra 2013 podal okresnému súdu žalobu o zaplatenie sumy 1 760 € s príslušenstvom a súčasne predložil návrh platobného rozkazu na tlačive uverejnenom Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky. Okresný súd vydal 29. januára 2014 platobný rozkaz č. k. 13 Ro 1353/2013-21. Sťažovateľ 3. marca 2014 požiadal okresný súd o poskytnutie informácie o stave konania. Bolo mu oznámené, že odporca podal odpor proti platobnému rozkazu. Sťažovateľ namieta, že do podania sťažnosti mu odpor nebol doručený na vyjadrenie a nebol upovedomený ani o termíne pojednávania.

Sťažovateľ považuje doterajší postup okresného súdu za prietahy v konaní, a preto žiada, aby ústavný súd rozhodol nálezom, ktorým vysloví, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 13 Ro 1353/2013 bolo porušené jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, prikáže okresnému súdu konať bez zbytočných prietahov, prizná mu finančné zadosťučinenie 2 000 € a úhradu trov konania.

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti

navrhovateľa a skúma, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že využil všetky právne prostriedky, ktoré mu právne predpisy poskytujú na ochranu jeho práva. Z obsahu jeho sťažnosti vyplýva, že telefonicky urgoval doručenie odporu u vyššieho súdneho úradníka okresného súdu. K sťažnosti nepredložil dôkaz o využití právnych prostriedkov, ktoré sú určené na nápravu namietaného stavu konania.

Podľa judikatúry ústavného súdu (napr. IV. ÚS 153/03, IV. ÚS 278/04) účinným právnym prostriedkom nápravy namietaného porušenia základného práva sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietahov je podanie sťažnosti predsedovi okresného súdu podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“).

Podľa § 64 ods. 1 zákona o súdoch je účelom vybavovania sťažnosti zistiť, či v danej veci boli spôsobené prietahy a odstrániť zistené nedostatky. V konaní o sťažnosti je podľa § 64 ods. 2 zákona o súdoch orgán vybavujúci sťažnosť povinný prešetriť všetky skutočnosti a podľa odseku 3 tohto ustanovenia je povinný prijať a zabezpečiť vykonanie opatrení na odstránenie nedostatkov, ak zistí, že sťažnosť je dôvodná.

Ústavný súd vo svojej judikatúre uvádza (m. m. I. ÚS 21/99, IV. ÚS 153/03, I. ÚS 33/05), že účelom práva účastníka konania pred všeobecným súdom podať sťažnosť na prietahy v konaní je poskytnutie príležitosti tomuto súdu, aby sám odstránil doterajší protiprávny stav zapríčinený neprerokovaním veci bez zbytočných prietahov. Až vyčerpaním tejto možnosti je splnená podmienka prípustnosti sťažnosti podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde za predpokladu, že nie sú dané okolnosti hodné osobitného zreteľa podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd vo svojej stabilizovanej judikatúre (napr. IV. ÚS 26/2012, IV. ÚS 93/2012) netrvá na požiadavke využitia prostriedkov nápravy v zmysle § 62 a nasl. zákona o súdoch v zásade v tých prípadoch, keď dĺžka namietaného konania v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu bola už *prima facie* zjavne neprimeraná.

Z priebehu konania, ako ho uviedol sťažovateľ, vyplýva, že konanie trvalo ku dňu podania sťažnosti necelých desať mesiacov, bol vydaný platobný rozkaz a odporca podal proti nemu odpor. Uvedená dĺžka konania v spojení s právnou povahou sporu (nárok na vyplatenie dohodnutej odmeny na základe zmluvy uzavretej podľa Občianskeho zákonníka), ktorý nepatrí medzi veci vyžadujúce osobitnú rýchllosť konania (napr. vo veci starostlivosti o maloletých), nenasvedčuje zbytočným prietahom v napadnutom konaní.

Sťažovateľ sa nevyjadril k možnosti podať sťažnosť na prietahy predsedovi okresného súdu ani k dôvodom, prečo túto sťažnosť nepodal, a ktoré by ústavný súd mohol zohľadniť pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Sťažovateľ je právne zastúpený v konaní pred ústavným súdom

aj v konaní pred okresným súdom a povinnosťou jeho právneho zástupcu je využívať všetky právne prostriedky, ktoré mu právny poriadok poskytuje na ochranu práv jeho klienta.

Vzhľadom na to, že sťažovateľ nepodal sťažnosť na priet'ahy predsedovi okresného súdu a nepreukázal, že by mu v tom bránili okolnosti hodné osobitného zreteľa, ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť nie je prípustná, a preto ju odmietol podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd v závere poukazuje na to, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitostí sťažovateľ v tejto veci za predpokladu, že by v ďalšom priebehu napadnutého konania dochádzalo k zbytočným priet'ahom, predložil ústavnému súdu novú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. septembra 2014